

[Birthe Hansen]

ikke at det er. Og spørgsmålet er også, om dansk landbrug kan være tjent med, at en produktudvikling foretaget af det danske samfund, bare sådan foræres væk.

Godt nok meldes, at denne afbureaukratisering, som ministeren bl.a. kalder det i forslaget, vil spare ministeriet for en udgift i størrelsesordenen 2 mio. kr., dog minus en indtægt på 100.000 kr. i bøder. Men spørgsmålet er, om disse besparelser er pengene værd. MD Foods' reelle magt i Fællesorganisationen og samme MD Foods' ude på verdensmarkedet kan få én til at nære betænkeligheder ved den del af lovforslagets bemærkninger, man kan læse på side 4, første spalte, hvoraf det fremgår, at importerede mælkeprodukter kan indgå i fremstillingen herhjemme, hvis den strukturelle udvikling nødvendiggør det, og derefter lurmærkes.

Jeg spørger nok en gang: Kan dansk landbrug være tjent med, at man eventuelt kommer derhen, hvor det er antallet af solgte lurmærkede produkter, der bliver det vigtigste, og ikke det, at lurmærkningen står som en garant for kvalitet?

Et andet spørgsmål, der kan stilles, er: Skal vi egentlig have Danske Mejeriers Fællesorganisationer til at varetage det, som før har været et offentligt anliggende, nemlig kvalitetskontrollen? I SF synes vi fortsat, at denne kontrol bør ligge i offentlig regi.

En anden del af lovforslaget, som handler om ophævelse af forbud mod tilvirkning af blandingsprodukter, mener vi heller ikke er problemfrit set med forbrugereøjne. For det første kan der, som erfaringen har vist fra Sverige, blive tale om et øget fedtforbrug, og det er vel ikke lige den udvikling, vi har brug for i Danmark. Ikke nok med, at MD Foods i foråret 1990 ulovligt markedsførte et blandingsprodukt, men ministeren ønsker nu af hensyn til samme industri at gennemføre ændringer, fordi – som ministeren skriver i bemærkningerne til lovforslaget – man ikke kan afvente en mere tilbunds gående lovrevision. Hvorfor i alverden kan man ikke det, hr. minister? Som det er nu, vil forbrugerne i fremtiden ikke blot stå over for valget af bare et ud af f.eks. tre blandingsprodukter, men der kan blive mulighed for 120 blandingsprodukter.

Afslutningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at der skal komme meget stærke argumenter fra ministerens side for at overbevise os om rigtig-

heden i de foreslåede lovændringer, hvis SF skal stille sig positivt over for lovforslaget, i hvert fald som det ser ud i dag. Men vi vil da gå meget positivt ind i udvalgsarbejdet.

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan indledningsvis sige til landbrugsministeren, at det lovforslag, der ligger her, nr. L 53, lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter, kan Fremskridtspartiet fuldt ud tilslutte sig. Dette lovforslag går faktisk i den retning, vi meget gerne vil, nemlig at landbrugserhvervet skal være et frit erhverv. Og så handler det om afbureaukratisering. Statskassen kan spare 2 mio. kr.; godt nok går man glip af 100.000 kr. i bøder. Men det er helt igennem noget, som vi kan støtte, og jeg håber, at lovforslaget får en hurtig gang gennem udvalget.

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal for god ordens skyld sige, at da dette er et lovforslag, der har været under udarbejdelse, dengang Det Radikale Venstre sad i regeringsamarbejde med Venstre og De Konservative, siger vi ja til lovforslaget, men jeg vil også understrege, at vi gerne vil bidrage til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Lysholm Christensen (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side skal der også lyde en tilslutning til lovforslaget. Vi har ikke nogen principielle indvendinger imod forslagens indhold; vi synes, det er udmærket at forenkle tingene, og vi har også fuld tillid til, at den overdragelse af lurmærket, der her er tale om, er forsvarlig. Vi vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Først vil jeg gerne takke ordførerne for den villige modtagelse, som lovforslaget har fået her ved førstebehandling.

Jeg vil gerne knytte en kommentar til hr. Henrik Dam Kristensens bemærkninger om, at der jo er tale om et mærke, som, skal vi sige borger for kvaliteten og har gjort det gennem mange år. Og det er da ikke på nogen måde tanken at lave om på det forhold, det skal naturligvis bevares. Det betyder også, at de virksomheder, som opfylder disse objektive kriterier for at kunne bruge lurmærket, selvfølgelig skal have